

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

2904 REIAL DECRET LLEI 3/2001, de 9 de febrer, pel qual s'adopten mesures per reparar els danys causats per les inundacions produïdes a la Comunitat Autònoma de Catalunya a conseqüència de les pluges torrencials. («BOE» 36, de 10-2-2001.)

Durant la matinada del dia 10 de juny de 2000 es van registrar a les províncies de Barcelona i Tarragona i, en menor mesura, a la de Lleida, pluges de caràcter torrencial que van superar en alguns llocs els 200 litres per metre quadrat. Aquestes pluges, produïdes en un únic episodi tempestuós d'una gran intensitat, van ocasionar un fort vessament incapaç de ser absorbit pel terreny, i les aigües desbordades de rius i torrents van discórrer per zones alienes al seu curs habitual, amb arrossegament de pedres i llot d'un gran poder destructiu.

Des dels moments inicials del sinistre i davant la magnitud dels fets i els seus efectes catastròfics, cal destacar l'alt grau de col·laboració interinstitucional i social posat de manifest, entre altres actuacions, amb l'aprovació de disposicions normatives d'urgència, tant pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Decret 196/2000, de 13 de juny, sobre adopció de mesures per paliar els danys ocasionats amb motiu dels xàfeces de juny de 2000, i les ordres de desplegament d'aquest, com pel Govern de la Nació, mitjançant el Reial decret llei 8/2000, de 4 d'agost, pel qual s'adopten mesures de caràcter urgent per paliar els efectes produïts per la sequera i altres adversitats climàtiques; totes aquestes mesures contenen un ventall d'ajuts destinats a paliar els danys ocasionats sobre vides humanes, produccions agrícoles i ramaderes, infraestructures viàries i hidràuliques, serveis públics i privats, habitatges, indústries i comerços.

No obstant això, en aplicació del principi constitucional de solidaritat, és objectiu d'aquesta norma aprovar, des dels poders públics, un catàleg de mesures palliatives i reparadores, complementàries de les ja adoptades, i que, amb contingut divers, afecten diferents departaments ministerials, mentre s'estableixen precisions per aconseguir que l'aplicació de les mesures adoptades es porti a terme amb la rapidesa, la flexibilitat i la coordinació necessàries entre els òrgans de l'Administració General de l'Estat, de la Generalitat de Catalunya i de les administracions locals afectades.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del vicepresident primer del Govern i ministre de la Presidència, del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i dels ministres d'Hisenda, de l'Interior i d'Administracions Públiques, i amb la deliberació prèvia del Consell de ministres en la reunió del dia 9 de febrer de 2001,

DISPOSO:

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Les mesures que estableix aquest Reial decret llei per a la reparació dels danys causats per les pluges torrencials caigudes durant la matinada del 10 de juny de 2000 sobre la Comunitat Autònoma de Catalunya s'apliquen als municipis d'aquesta comunitat que figuren a l'annex d'aquesta norma.

2. Als projectes que executin les entitats locals en els termes municipals a què es refereix l'apartat anterior, relatius a les obres de reparació o restitució d'infraestructures, equipaments o instal·lacions i serveis que preveu l'article 26 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i a la xarxa viària de titularitat de les diputacions provincials se'ls aplica el tràmit d'urgència, i l'Estat els pot concedir una subvenció de fins al 50 per 100 del seu cost.

Article 2. Beneficis fiscals.

1. Es concedeix l'exempció de les quotes de l'impost sobre béns immobles de naturalesa rústica corresponents a l'exercici de 2000 que afectin explotacions agràries situades en els municipis, que es determinen a l'annex d'aquesta norma, en les quals s'hagin produït destrosses en collites, bestiar o béns, que constitueixin sinistres no coberts per cap fórmula d'assegurament públic o privat.

2. Igualment, i per al mateix exercici econòmic, es concedeix l'exempció de les quotes de l'impost de béns immobles de naturalesa urbana que afectin habitatges, establiments industrials i mercantils, locals de treball i similars, danyats com a conseqüència directa de les pluges del dia 10 de juny de 2000, quan s'acrediti que tant les persones com els béns que hi estaven ubicats van haver de ser objecte de real·lotjament total o parcial en altres habitatges o locals diferents fins a la reparació dels danys soferts.

3. Es concedeix una reducció en l'impost sobre activitats econòmiques per a l'exercici de 2000 a les indústries i els establiments mercantils i professionals en què els locals de negocis o béns afectats a aquesta activitat hagin estat danyats com a conseqüència directa d'aquestes pluges, sempre que hagin hagut de ser objecte de real·lotjament o s'hagin produït danys que obliguin al tancament de l'activitat. Aquesta reducció és proporcional al temps transcorregut des del dia en què s'hagi produït la cessació de l'activitat fins al seu reinici en condicions de normalitat, ja sigui en els mateixos locals o en altres d'habilitats a aquest efecte.

4. Les exempcions i les reduccions de quotes en els tributs que assenyalen els apartats anteriors comprenen la dels recàrrecs legalment autoritzats sobre aquests.

5. Els contribuents que tinguin dret als beneficis que estableixen els apartats anteriors i hagin satisfet els

rebutos corresponents a l'exercici fiscal esmentat poden demanar la devolució de les quantitats ingressades.

6. La disminució d'ingressos que les normes d'aquest article produeixen als ajuntaments i les diputacions provincials ha de ser compensada de conformitat amb el que disposa l'article 73 de la Llei 13/2000, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2001.

Article 3. Règim de contractació.

1. Als efectes que preveu l'article 72 del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, tenen la consideració d'obres, serveis, adquisicions o subministraments d'emergència els de reparació o manteniment del servei d'infraestructures i equipaments, així com les obres de reposició de béns perjudicats per la catàstrofe sigui quina sigui la seva quantia.

2. Es declara urgent l'ocupació dels béns afectats per les expropiacions derivades de la realització de les obres a què es refereix aquest article, als efectes que estableix l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa, de 16 de desembre de 1954.

3. En la tramitació dels expedients de contractació es dispensa del requisit previ de disponibilitat de terrenys als quals es refereix l'article 129 del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, sens perjudici que la seva ocupació efectiva no es faci fins a la formalització de l'acta d'ocupació.

Article 4. Ajuts d'emergència.

Els ajuts d'emergència i de caràcter immediat per paliar els danys causats pel fenomen atmosfèric alludit es regeixen pel que estableix l'Ordre del Ministeri de l'Interior de 18 de març de 1993, modificada parcialment per la de 30 de juliol de 1996, sobre procediment de concessió d'ajuts en consideració a determinades necessitats derivades de situacions d'emergència, catàstrofes i calamitats públiques.

Article 5. Línia preferencial de crèdit.

L'Institut de Crèdit Oficial (ICO), com a agència financera de l'Estat, ha de proposar un acord amb les entitats financeres amb implantació a la Comunitat Autònoma de Catalunya, pel qual l'ICO ha de posar a la seva disposició línies de préstec per un import total de 1.000.000.000 de pessetes, que pot ser ampliat pel ministre d'Economia en funció de l'avaluació dels danys i de la demanda de préstecs consegüent.

Aquestes línies de préstec tenen com a finalitat anticipar la reparació o la reposició d'instal·lacions i vehicles industrials, instal·lacions mercantils, explotacions agràries i ramaderes i locals de treball de professionals, que s'hagin vist inutilitzats com a conseqüència de les inundacions, i es materialitzen en operacions de préstec concedides per aquestes entitats financeres, les característiques de les quals són:

a) Import màxim: el del dany avaluat per la delegació o subdelegació del Govern de la província corresponent o, si s'escau, pel Consorci de Compensació d'Assegurances.

b) Termini: cinc anys, inclòs un de carència d'interessos.

c) Interès: el tipus de cessió per l'ICO a les entitats financeres és el 3 per 100 TAE, amb un marge màxim d'intermediació per a aquestes del 0,75 per 100. Com a conseqüència, el tipus final màxim per al prestatari és del 3,75 per 100 TAE.

d) Tramitació: les sol·licituds s'han de presentar a l'entitat financera mediatra, la qual ha de decidir sobre la concessió del préstec, i és a càrrec seu el risc de l'operació.

e) Vigència de la línia: el termini per a la disposició de fons s'acaba el dia 31 de desembre de 2001.

El menyscapse que per a l'ICO representi el diferencial entre el cost de mercat de l'obtenció dels recursos i el tipus abans esmentat del 3 per 100 TAE ha de ser cobert amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

L'aplicació de les indemnitzacions a la cancel·lació dels crèdits referits té caràcter preferent davant altres destinacions alternatives d'aquestes.

Article 6. Cooperació amb les administracions locals.

Es faculta el titular del Ministeri d'Administracions Públiques per proposar el pagament de les subvencions a què es refereix l'article 1.2, fins a un import de 500 milions de pessetes, així com per establir el procediment per a la concessió de les subvencions esmentades, el seu seguiment i control, en el marc de la cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals, d'acord amb el que estableix la disposició addicional primera del Reial decret 1328/1997, d'1 d'agost, pel qual es regula la cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals.

Disposició addicional primera. Competències de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

1. El que estableix aquest Reial decret llei s'entén sens perjudici de les competències que corresponen a la Comunitat Autònoma esmentada a l'empara del seu Estatut d'autonomia.

2. L'execució del que disposa aquest es pot dur a terme mitjançant els mecanismes de col·laboració que es considerin oportuns amb les altres administracions públiques.

Disposició addicional segona. Límit dels ajuts.

El valor dels ajuts concedits en aplicació d'aquest Reial decret llei, pel que fa a danys materials, no pot superar en cap cas la diferència entre el valor del dany produït i l'import d'altres ajuts o indemnitzacions declarats compatibles o complementaris que, pels mateixos conceptes, puguin concedir altres administracions i organismes públics, nacionals o internacionals, o corresponguin en virtut de l'existència de pòlisses d'assegurança.

Disposició addicional tercera. Crèdits pressupostaris.

El Ministeri d'Hisenda, de conformitat amb el que disposa el text refós de la Llei general pressupostària, ha d'habilitar els crèdits necessaris per atendre el cost de les mesures que recull l'article 6 d'aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. Facultats de desplegament.

Els titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, han de dictar les disposicions necessàries i establir els terminis per a l'execució coordinada del que estableix aquest Reial decret llei, en relació amb el contingut d'altres normes aprovades anteriorment amb la mateixa causa.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 9 de febrer de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Província de Barcelona

Abrera, Aguilar de Segarra, Balsareny, el Bruc, Cabrerà d'Igualada, Calders, Calonge de Segarra, Callús, Cardona, Castellbell i el Vilar, Castellbisbal, Castellet i la Gornal, Castellfollit del Boix, Castellfollit de Riubregós, Castellgalí, Castelnou de Bages, Castellolí, Castellví de la Marca, Castellví de Rosanes, Collbató, Esparreguera, Fonollosa, Gelida, els Hostalets de Pierola, Igualada, la Llacuna, Manresa, Marganell, Martorell, Masquefa, Moià, Molins de Rei, Olvan, Pallejà, Piera, Pontons, el Prat de Llobregat, Pujalt, la Quar, Rajadell, Rellinars, Sant Andreu de la Barca, Sant Boi de Llobregat, Sant Esteve Sesrovires, Sant Fruitós de Bages, Sant Joan Despí, Sant Joan de Vilatorrada, Sant Llorenç d'Hortons, Sant Martí Sarroca, Sant Mateu de Bages, Sant Sadurní d'Anoia, Sant Salvador de Guardiola, Sant Vicenç dels Horts, Sant Vicenç de Castellet, Santa Coloma de Cervelló, Sitges, Súria, la Torre de Claramunt, Torrelles, Torrelles de Foix, Viladecans, Vilobí del Penedès, Viver i Serrateix, Monistrol de Montserrat, Montclar de Berga, Montmajor, Navàs, Olesa de Bonesvalls, Olesa de Montserrat.

Província de Lleida

Algerri, Massoteres, els Plans de Sió, Sanaüja, Ivorra, Torà, Biosca, la Molsosa, Navès, Olius, Pinell del Solsonès, Pinós, Ponts, Riñer, Lladorre, Ivars de Noguera, Os de Balaguer, Oliola, Ager.

Província de Tarragona

Aiguamúrcia, Albinyana, Alcanar, Alió, Almofter, l'Ampolla, l'Arboç, Arnes, Banyeres del Penedès, Batea, Bellvei, la Bisbal del Penedès, Cabra del Camp, Calafell, Cunit, Figuerola del Camp, Llorenç del Penedès, Masllorenç, el Montmell, el Perelló, el Pont d'Argentera, Querol, Rodonyà, Sant Jaume dels Domenys, Santa Oliva, Sarra, Valls, el Vendrell, Vila-rodona.

3319 REIAL DECRET LLEI 4/2001, de 16 de febrer, sobre el règim d'intervenció administrativa aplicable a la valorització energètica de farines d'origen animal procedents de la transformació de despulles i cadàvers d'animals. («BOE» 42, de 17-2-2001.)

Mitjançant els reials decrets 1911/2000, de 24 de novembre, i 3454/2000, de 22 de desembre, i d'acord amb el que estableix la normativa comunitària, s'han posat en marxa una sèrie de mesures per a l'eradicació i el control de les encefalopaties espongiformes transmissibles dels animals de les espècies bovina, ovina i cabruna, que, entre altres aspectes, inclouen la prohibició d'utilitzar farines d'origen animal en l'alimentació dels animals de producció (fins ara només prohibides per a l'alimentació dels rumiants) i la de separar els materials

especificats de risc per ser destruïts posteriorment en unes condicions adequades de salubritat i higiene. En aquest sentit, si la destrucció dels materials especificats de risc es porta a terme mitjançant la transformació en farines, a través d'un procés en què es compleixin els requisits de temperatura, pressió i temps de residència que estableix l'annex I del Reial decret 1911/2000, es produeix la inactivació del prió causant de la malaltia i, consegüentment, les farines resultants del procés de transformació perden el caràcter infecciosos i, per tant, poden ser gestionades com qualsevol residu no perillós, o bé mitjançant la seva valorització energètica o bé mitjançant el seu dipòsit en abocadors autoritzats.

Aquestes mesures han tingut com a conseqüència, entre altres, la generació d'una quantitat ingent de productes —les farines d'origen animal— que fins ara no tenien la consideració de residus, en la mesura que eren utilitzades de manera ordinària per a l'alimentació de determinats animals i ara s'han convertit en un residu a causa de l'obligació que tenen els titulars de desprendre-se'n.

Des del punt de vista ambiental, i partint de la base que ens trobem davant de farines transformades en què s'ha inactivat el prió causant de la malaltia, és preferible la valorització energètica d'aquestes farines al dipòsit en abocador, tenint en compte l'ordre de preferències en les opcions de gestió de residus que estableix la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, i l'estratègia comunitària sobre residus.

D'altra banda, la valorització energètica d'aquestes farines en forns d'indústries cimenteres o de productes ceràmics (com ara rajoles, maons o productes similars) o en centrals tèrmiques, utilitzant-les com a combustible substitutiu del que habitualment empen aquestes instal·lacions, requereix únicament una mínima adaptació tècnica de l'alimentador del combustible, per la qual cosa es pot entendre que això no ha de suposar de cap manera un increment de la incidència ambiental del seu funcionament. Igualment, amb aquesta valorització energètica s'obté un avantatge ambiental afegit en la mesura que, d'una banda, la càrrega ambiental de la utilització de farines d'origen animal en el procés de combustió, expressada fonamentalment en termes de contaminació atmosfèrica, és inferior a la que s'origina amb la utilització de combustibles convencionals i, de l'altra, es produiria una reducció de la utilització de combustibles fòssils i, consegüentment, una disminució en l'emissió de gasos d'efecte hivernacle. Finalment, la valorització energètica d'aquestes farines transformades en forns d'indústries cimenteres o de productes ceràmics aporta l'avantatge ambiental afegit que s'incorporen al procés de producció després de la combustió.

Pel que fa a les determinacions que estableix la normativa comunitària sobre la valorització de residus no perillosos, la Directiva 75/442/CEE, relativa als residus, modificada per la Directiva 91/156/CE, del Consell, de 18 de març, estableix en l'article 10 que les activitats de valorització de tota mena de residus s'han de sotmetre a l'autorització administrativa prèvia. No obstant això, la mateixa Directiva atorga als estats membres, en l'article 11.1.b), la potestat d'eximir de l'autorització esmentada sempre que es dictin normes generals per a cada activitat, en les quals es fixin els tipus i les quantitats de residus que s'han de valoritzar i les condicions en què aquesta activitat pot quedar dispensada de l'autorització, amb la peculiaritat afegida que si es tracta de residus no perillosos, com és el cas de les farines transformades objecte d'aquest Reial decret llei, no és necessari que aquesta actuació hagi de ser autoritzada prèviament per la Comissió Europea (tal com estableix per als residus perillosos l'article 3.4 de la Directiva 91/689/CEE), sinó que només es requereix una simple